

Súd: Okresný súd Brezno
Spisová značka: 1T/137/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6312010338
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 05. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mário Šulej
ECLI: ECLI:SK:OSBR:2013:6312010338.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Samosudca Okresného súdu Brezno JUDr. Mário Šulej na hlavnom pojednávaní konanom dňa 22. mája 2013 v trestnej veci obžalovanej P. X. takto

rozhodol:

Podľa § 285 písm.b Tr.por. obžalovanú P. X. E. Š. M. A. H. V. Ú. , nar. XX. Q. XXXX V. E., trvale bytom Q., J.Z. XXX/XX, živnostníčku, za skutok, ktorý mala spáchať tak, že

dňa 24. júla 2007 bola v B. podpísaná dohoda o prevode členských práv a povinností dvojizbového bytu v I. Z. O., H. B., X. Č.. X, B. Č.. X na štvrtom poschodí z prevodcu D. B. na nadobúdateľa P. X., kde bol uvedený rodinný stav P. X. - rozvedená, pričom pri podpise dohody bol vyplnený dotazník k evidencii členstva osoby P. X., kde je rodinný stav opäť uvedený - rozvedená, následne dňa 21. novembra 2007 bola spísaná dohoda o prevode členských práv a povinností k tomu istému bytu, medzi prevodcom P. X. a M. I. ako nadobúdateľom, kde bol opäť uvedený rodinný stav P. X. - rozvedená, následne M. I. tento byt podpisom kúpnej zmluvy dňa 25. mája 2010 predala D.. F. Z., pričom uvedený byt P. X. nadobudla počas manželstva s P. X., a ktorý bol predmetom BSM a pri prevode členských práv a povinností zatajila skutočnosť, že je vydatá, čím uviedla Stavebné bytové družstvo v B. do omylu, na základe čoho Stavebné bytové družstvo B. pri prevode členských práv a povinností na M. I. nežiadalo vyjadrenie aj od P. X. a zároveň uviedla do omylu svojho manžela P. X. tým, že táto nehnuteľnosť už nebola naďalej zahrnutá do BSM, čím P. X., trvale bytom Q., J. Č.. XX spôsobila škodu vo výške približne 5.974,91 €,

a ktorý obžaloba kvalifikovala ako prečin podvodu podľa § 221 ods.1,2 Tr.zák.

spod obžaloby o s l o b o d z u j e ,
pretože tento skutok nie je trestným činom.

Podľa § 288 ods.3 Tr.por. odkazuje poškodeného P. X., nar. XX. T. XXXX v E., bytom Q., J. XX s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Brezno podal na tunajší súd obžalobu na P. X. za prečin podvodu podľa § 221 ods.1,2 Tr.zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 24. júla 2007 bola v B. podpísaná dohoda o prevode členských práv a povinností dvojizbového bytu v I. Z. O., H. B., X. Č.. X, B. Č.. X na štvrtom poschodí z prevodcu D. B. na nadobúdateľa P. X., kde bol uvedený rodinný stav P. X. - rozvedená, pričom pri podpise dohody bol vyplnený dotazník k evidencii členstva osoby P. X., kde je rodinný stav opäť uvedený - rozvedená, následne dňa 21. novembra 2007 bola spísaná dohoda o prevode členských práv a povinností k tomu istému bytu, medzi prevodcom P. X. a M. I. ako nadobúdateľom, kde bol opäť uvedený rodinný stav P. X. - rozvedená, následne M. I. tento

byt podpisom kúpnej zmluvy dňa 25. mája 2010 predala D.. F. Z., pričom uvedený byt P. X. nadobudla počas manželstva s P. X., a ktorý bol predmetom BSM a pri prevode členských práv a povinností zatajila skutočnosť, že je vydatá, čím uviedla Stavebné bytové družstvo v B. do omylu, na základe čoho Stavebné bytové družstvo B. pri prevode členských práv a povinností na M. I. nežiadalo vyjadrenie aj od P. X. a zároveň uviedla do omylu svojho manžela P. X. tým, že táto nehnuteľnosť už nebola naďalej zahrnutá do BSM, čím P. X., trvale bytom Q., J. Č.. XX spôsobila škodu vo výške približne 5.974,91 €.

Rozsudkom Okresného súdu Brezno z 10. decembra 2012, sp. zn. 1T 137/2012 bola obžalovaná podľa § 285 písm.b Tr.por. spod obžaloby oslobodená, pretože tento skutok nie je trestným činom. Zároveň bol poškodený P. X. podľa § 288 ods.3 Tr.por. odkázaný s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici z 13. marca 2013, sp. zn. 3To 31/2013 bol rozsudok okresného súdu zrušený v celom rozsahu a vec mu bola vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie.

Obžalovaná uviedla, že s poškodeným P. X. uzavrela manželstvo 27. februára 1988, ktoré trvalo do 4. januára 2008, kedy nadobudol právoplatnosť rozsudok, ktorým bolo ich manželstvo rozvedené. Týmto zaniklo aj ich bezpodielové vlastníctvo, ktoré si doteraz nevyporiadali, a preto podala návrh na Okresný súd Levice, ktorý rozhoduje o vyporiadaní ich bezpodielového vlastníctva, doposiaľ nebolo vo veci rozhodnuté. Od narodenia bývala v rodičovskom dome, ktorý sa nachádza v Q. Z. J. R. XX. Počas trvania manželstva kúpila byt resp. garsónku od E. Q., ktorý sa nachádzal v E. Z. O. R. XX za sumu 205.000,- Sk. Na tento byt dostala peniaze od svojej matky M. I.A. v celkovej výške 165.000,- Sk a ona si zobrala pôžičku 33.000,- Sk, teda na tento byt jej nedal bývalý manžel ani korunu. Matka dala peniaze výlučne jej ako fyzickej osobe a nie im ako manželom, z toho dôvodu sa stala výlučnou vlastníčkou tohto bytu. Byt predala niekedy v roku 2007 v Leviciach ako výlučná vlastníčka, bývalý manžel aj v tejto veci podal na ňu trestné oznámenie, avšak trestné konanie bolo zastavené. Stavebné sporenie pre svoje deti založila ona a taktiež im peniaze na sporenie dávala len ona zo svojej výplaty a nie bývalý manžel. Tieto stavebné sporenia časom zrušila, keďže však ich zrušenie bolo viazané na podmienky, tak musela dokladovať na čo sa peniaze použijú, preto tam uviedla aj to, že sa použili na kúpu garsónky, avšak reálne z týchto peňazí nešlo na kúpu garsónky nič, použili sa na stavbu garáže a prerábanie domu.

Keďže s manželom vychádzala čím ďalej horšie, najmä odvtedy, keď sa vrátil z výkonu TOS, rozhodla sa kúpiť byt v inom mieste. Kamarátka zo I. Z. O. jej poradila, aby si kúpila byt, ktorý je predmetom obžaloby, pretože bol za dobrú cenu. Nešlo o kúpu ako takú, keďže išlo o družstevný byt, čiže podpisovala s D. B. len dohodu o prevode členských práv a povinností k tomuto bytu. Ako protihodnotu jej za to dala sumu 180.000,- Sk, ale nebola to kúpna cena. Peniaze na nadobudnutie tohto bytu jej poskytla matka a to asi 160.000,- Sk a 20.000,- Sk mala svojich. Túto sumu dala výlučne jej a nie im obom s manželom. Dohodu o prevode členských práv a povinností k bytu spísali v júli 2007. Dotazník, ktorý jej bol predložený na Bytovom družstve v B., ktorému sa ním oznamovalo uzavretie dohody vypisovala D. B., ona ho len podpísala, riadne si ho nepozrela, a preto ani nemala vedomosť, že v ňom bolo uvedené, že je už rozvedená. Táto predpokladala, že je rozvedená, pretože nijaký muž s ňou nebol, bola tam len sama a o manželovi sa pred ňou ani nezmieňovala. Členské práva chcela nadobudnúť výlučne len ona ako fyzická osoba a nie spoločne s manželom ako manželia a to z toho dôvodu, že vtedy už dva roky každý z nich hospodáril samostatne, vedome nenadiktovala ani nenapísala v dotazníku, že je rozvedená, v tom čase sa už chcela rozviesť, veď mesiac na to podala aj návrh na rozvod. Napokon bývalý manžel jej na prevod členských práv neposkytol ani korunu, hoci vedel že si zháňa inde bývanie. Približne po štyroch mesiacoch od nadobudnutia členských práv sa s matkou dohodli, že ona ako prevodca podpíše s ňou dohodu o prevode členských práv s tým, že matka ich ako nadobúdateľka nadobudne. Viedlo ju k tomu jednak to, že matka jej poskytla veľkú väčšinu peňazí na nadobudnutie tohto bytu a taktiež aj to, že bývalý manžel matku v auguste 2007 vyhodil z domu, hoci tam mala právo doživotného bývania a teda nemala kde bývať. Ona fyzicky v predmetnom byte v I.V. Z. O. nikdy nebývala a nebývala tam ani matka, ktorú zobrala do podnájmu jedna z jej sestier v Leviciach. Pri vyplňaní dotazníku o evidencii členstva v roku 2007 už uviedla, že je rozvedená, hoci nebola, pretože ako vzor mala prvý dotazník a až neskôr zistila, že tam bolo uvedené, že je rozvedená, čiže už vec nechcela komplikovať, navyiac v tom čase už prebiehalo aj rozvodové konanie na Okresnom súde Levice. Nepovažovala to až za tak podstatné, určite nechcela nikomu spôsobiť škodu, veď s bývalým manželom už spolu ani nehospodárili. Matka niekedy v máji 2010 previedla členské práva k predmetnému bytu na D.. Z., ale to už bola jej vec, keďže však mala viac rokov, nechcela odísť z Levíc resp. zo Santovky, preto sa matka reálne do predmetného

bytu nikdy nenast'ahovala. Prevod členských práv k bytu na matku brala ako vrátenie financií, ktoré jej predtým dala, bolo to v rámci dobrých rodinných vzťahov.

S bývalým manželom mala už počas manželstva konflikty, dokonca ju fyzicky napadol, za čo bol aj právoplatne odsúdený. Napriek tomu, že mali z hľadiska zákona bezpodielové spoluvlastníctvo manželov (ďalej len BSM), bývalý manžel od roku 1998 už nemal žiadny pravidelný príjem, o domácnosť sa starala len ona a podporovala ju matka, bývalý manžel mal dlhy, požíval alkohol, niekedy hral aj na automatoch, preto od roku 2005 hospodáril každý z nich samostatne

Určite nechcela uviesť do omylu Stavebné bytové družstvo B. a taktiež nechcela a ani nespôsobilá bývalému manželovi nijakú škodu, predmetný byt bol kúpený z peňazí, ktoré nepatrieli do BSM a previedla ho na osobu, ktorá jej peniaze darovala. Ak by aj išlo o určitú hodnotu patriacu do BSM, tak keďže by sa do BSM dostala pri nadobudnutí, tak takisto by ostala v BSM aj pri jej scudzení, pretože aj prvý prevod, aj druhý prevod bol urobený za trvania BSM počas manželstva.

Svedok poškodený P. X., bývalý manžel obžalovanej, uviedol, že s obžalovanou ako manželia mali byt resp. garsónku v E. Z. O. R., ktorú bez jeho súhlasu predala za sumu 430.000,- Sk, hoci je na papieri uvedená suma len 250.000,- Sk. Garsónku kupovali zo spoločných peňazí a určitú časť vybrala obžalovaná aj zo stavebného sporenia ich detí, presné sumy však nevedel uviesť. Podľa ich dohody si mala tie peniaze nechať, on jej mal doplatiť ešte sumu približne 200.000,- Sk s tým, že jemu ostane rodinný dom v Q. Z. J. R. XX a zároveň bude zrušené vecné bremeno viažúce sa na tento dom, ktoré spočívalo v práve doživotného bývania M. I., teda by došlo k vyporiadaniu ich BSM. Túto dohodu však obžalovaná odmietla zrealizovať, za získané peniaze si kúpila predmetný byt v I. Z. O. a to za sumu približne 180.000,- Sk, kde však pri kúpe uviedla, že je rozvedená, hoci v tom čase nebola. Nakoľko mu odmietla vyplatiť polovicu peňazí, ktoré získala za predaj garsónky, mal byť predmetný byt zaradený do BSM. Tento byt následne previedla na matku bez jeho súhlasu, čím mu vznikla škoda vo výške 180.000,- Sk (5.974,91 €), keďže už nebol zaradený do BSM. Nemal nič proti tomu, že si obžalovaná kúpila predmetný byt v I. Z. O., ak by sa dodržala dohoda o vyporiadaní BSM, ale on nedostal ani peniaze za predaj garsónky a navyiac obžalovaná previedla predmetný byt na svoju matku, teda došlo k zníženiu hodnoty BSM. Tento prevod spravila bez jeho súhlasu a on by s tým ani nesúhlasil, kým by sa nezrealizovala dohoda o vyporiadaní BSM. Na kúpu garsónky v E., ani na kúpu bytu v I. Z. O. nedal obžalovanej žiadne peňažné prostriedky, ani ich nevyberal zo svojich účtov, avšak tieto nehnuteľnosti obžalovaná kupovala zo spoločných peňazí, a preto si nárokuje svoj podiel.

Ich manželstvo bolo rozvedené 4. januára 2008, avšak približne rok predtým už spolu nežili, počas manželstva ju dotoval on, okrem rodinného domu nebolo čo deliť, v súčasnosti prebieha konanie na Okresnom súde Levice ohľadne vyporiadania ich BSM, pretože k vyporiadaniu v zmysle dohody zo dňa 27. júla 2007 nedošlo, vo veci ešte nebolo rozhodnuté. Hospodáрили spoločne až do rozvodu, prispieval na energie, chovali aj ošípané, avšak v roku 2007 už obžalovanej žiadne peniaze nedával, pretože predtým ťahal celú domácnosť a ona mu bola dlžná peniaze, ktoré získala predajom garsónky. Je pravdou, že bol právoplatne odsúdený za prečin nebezpečného vyhrážania, ktorého sa dopustil voči obžalovanej, taktiež je pravdou aj to, že počas manželstva prehral na automatoch určité peniaze, ktoré zarobil, ale nešlo o až také vysoké sumy, od roku 1998 nemal stále zamestnanie, ani pravidelný príjem.

Svedkyňa M. I., matka obžalovanej, na hlavnom pojednávaní uviedla, že obžalovanej v roku 2004 darovala sumu 150.000,- Sk, ku ktorej ešte doložila 10.000,- Sk a 15.000,- Sk a to na kúpu garsónky v E., O. XX. Tieto peniaze darovala výlučne len obžalovanej ako svojej dcére a nie aj poškodenému, hoci boli vtedy ešte manželia. Garsónku následne predali, pretože tam mali nájomníkov, ktorí narobili dlžoby, potom darovala obžalovanej sumu 150.000,- Sk na kúpu predmetného bytu v I. Z. O. a to tiež výlučne len jej a nie poškodenému. Väčšinu peňazí mala našetrených v hotovosti doma, ale nejakú sumu mala aj na účtoch v bankách a stavebných sporiteľniach. Keďže ju poškodený vyhnal z domu, v ktorom mala právo doživotne bývať, tak si musela riešiť bývanie. Dočasne ju zobrala k sebe domov druhá dcéra F. Ď., ktorá ju prichýlila, ale potom sa dohodli s obžalovanou, že na ňu prevedie predmetný byt v I. Z. O.. Do tohoto sa však nikdy nenast'ahovala, pretože prišli do toho všelijaké okolnosti, a preto sa rozhodla tento byt predať, čo aj urobila a predala ho za sumu približne 7.000,- €. Obžalovaná s poškodeným nežila dobre, tento dlhú dobu neprispieval na domácnosť, bol nezamestnaný, preto si obžalovaná musela brať

aj pôžičky. Ku koncu už každý z nich samostatne hospodáril, teda obžalovaná mala svoje peniaze a poškodený sa staral o seba sám.

V prípravnom konaní vo svojej výpovedi zo dňa 17. septembra 2010 svedkyňa rozdielne vypovedala v tom smere, že celkovú sumu 175.000,- Sk na kúpu garsónky obžalovanej nedarovala, ale požičala, taktiež to, že ako náhradu tejto sumy požiadala obžalovanú, aby neskôr na ňu previedla práva k predmetnému bytu v I. Z. O..

Zmenu rozporu vo svojej výpovedi vysvetlila tak, že pri výsluchu v prípravnom konaní vypovedala len v skratke, podrobnostiam nepripisovala až taký význam a v právnych pojmoch sa nevyzná a taktiež nepovažovala za potrebné hovoriť o ďalších darovaných 150.000,- Sk, pretože sa jej na to nikto nepýtal.

Svedkyňa F. Ď., sestra obžalovanej, uviedla, že jej matka dala obžalovanej 150.000,- Sk na kúpu garsónky v E., O. XX, okrem toho si zobrala úver 15.000,- Sk a ešte doložila 10.000,- Sk, ktoré taktiež dala obžalovanej, zvyšok si doplatila obžalovaná. Táto bola v tom čase ešte vydatá za poškodeného, ale o kúpe garsónky mu nehovorila. Bolo to z toho dôvodu, že poškodený od roku 1998 nepracoval, bol gambler a brával jej peniaze, on sa žiadnym spôsobom nepodieľal na kúpe tejto garsónky, obžalovaná ju neskôr predala. Keď sa poškodený vrátil z výkonu trestu odňatia slobody, nežili s obžalovanou dobre, preto táto podala aj žiadosť o rozvod. Obžalovaná si chcela nájsť byt, kde by mohla bývať, preto si zohnala byt v I. Z. O.. Kvôli zlému správaniu poškodeného musela odísť na určitý čas z domu aj matka, a keďže nemala kde bývať, prichýlila ju. Matka si tiež potrebovala vyriešiť bytovú situáciu, preto požiadala obžalovanú, aby previedla členské práva k predmetnému bytu v I. Z. O. na ňu, čo sa aj stalo, pričom obžalovaná nedostala za tento prevod od nej žiadne peniaze. Tento byt matka následne v roku 2010 predala, poškodený nedal žiadne peniaze ani na kúpu garsónky, ani na získanie predmetného bytu v I. Z. O.. Obžalovaná s poškodeným síce žili vedľa seba, ale aspoň dva roky pred rozvodom každý z nich žil samostatne, manželstvo už bolo formálne. Pokiaľ ide o byt v I.V. Z. O., tak vedela o tom, že matka mala dať obžalovanej sumu 160.000,- Sk, ale nevedela či išlo o pôžičku, alebo to bol dar, určite však boli darom matky pre obžalovanú peniaze na garsónku. Keďže matka však nemala kde bývať, tak sa to riešilo tak, že obžalovaná previedla na ňu práva k bytu v I. Z. O., bolo to v rámci dobrých rodinných vzťahov a obžalovaná s tým nemala problém, veď chcela matke pomôcť. Matka vždy mala nejaké peniaze našetrené, určite však nedala žiadne peniaze poškodenému. Tento navyše matku, ktorá bola pôvodne vlastníčkou rodinného domu, z tohto ešte aj vyhadzoval.

Svedkyňa D. B. uviedla, že mala finančné problémy, preto sa rozhodla previesť práva a povinnosti k predmetnému bytu na obžalovanú, za čo jej táto zaplatila sumu 180.000,- Sk v hotovosti. Dňa 24. júla 2007 podpísali na Stavebnom bytovom družstve v B. dohodu o prevode členských práv a povinností ako aj dotazník k evidencii členstva. Tieto vypisovala osobne, ona uviedla stav obžalovanej - rozvedená, pretože si myslela, že obžalovaná je rozvedená, ktorá jej však povedala, že rozvedená ešte nie je, len sa rozvádza, avšak to už neopravovali. O tejto skutočnosti povedali aj nejakej pracovníčke, ktorá povedala, že to nie je podstatné, že dôležité je to, že sa ona s obžalovanou dohodli. Obžalovaná dokumenty len podpísala, vypisovala ich ona.

Svedok D. P. Ď., predseda Stavebného bytového družstva B., uviedol, že bytové družstvo berie na vedomie dohodu o prevode členských práv a povinností z jednej fyzickej osoby na inú, pričom okrem občianskeho zákonníka sa riadia aj stanovami bytového družstva. Nemôžu však tento prevod schvaľovať, ani ho odmietnuť a súčasne so zobrať na vedomie sa podpíše s novým nájomcom nájomná zmluva a prideli sa mu členské číslo. Pokiaľ by mali vedomosť, že nadobúdateľ je ženatý alebo vydatý, t.j. že je v režime BSM, pričom by nevedel v dohode svojho manžela a nepreukázal by, že ide o finančné vyrovnanie z prostriedkov, ktoré nepatria do BSM, tak by predstavenstvo nezobralo uvedenú dohodu na vedomie a teda by neuzavrelo následne ani nájomnú zmluvu, v takomto prípade by to zobralo na vedomie a uzavrelo nájomnú zmluvu len vtedy, ak by bol v dohode uvedený aj manžel a vtedy by vzniklo spoločné členstvo manželov, alebo napr. jedného z manželov zapisujú vtedy, ak predloží dohodu od notára, že je zrušené bezpodielové spoluvlastníctvo manželov už za trvania manželstva. Čiže ak takýto prípad nie je naplnený, predstavenstvo to nezoberie na vedomie a nemôže konať bez toho, aby bol uvedený v dohode manžel. Ak aj obžalovaná už nežila dlhšiu dobu s manželom, má to určité následky v iných právnych vzťahoch, ale u nich, ak je vydatá, vždy musí vzniknúť spoločné členstvo, vôbec neskúmajú, či manželia žijú spoločne alebo nie. Obžalovaná mohla uviesť pri uzatváraní druhej dohody, keď byt prevádzala na matku, že ešte nie je rozvedená, čiže by mohli dopísať vtedy do tej dohody jej

manžela a napraviť tým pôvodnú chybu. Ak však išlo o finančné vyrovnanie z prostriedkov nepatriacich do BSM, tak takýto režim neplatí. Bytovému družstvu konaním obžalovanej nevznikla žiadna škoda. Takýto byt sa prevádza v tomto regióne za finančnú odplatu približne 6.000,-€, čiže polovica z toho je len 3.000,- € a v žiadnom prípade nie suma, ktorá je uvedená v obžalobe ako škoda.

Svedkyňa T. G., pracovníčka Stavebného bytového družstva B., uviedla, že dohoda o prevode členských práv a povinností je úkon, ktorý sa nedá bytovým družstvom neschváliť alebo obmedziť, musí byť však v súlade so stanovami. Neskúma či dotazník vyplní prevodca alebo nadobúdateľ, lebo ho podpisujú obidvaja, teda mali by mať obidvaja vedomosť o obsahu. Ak v tomto prípade vyplňala dotazník prevodkyňa a nie obžalovaná ako nadobúdateľka, tak to nemení nič na veci, pretože aj táto ho podpísala. Keď došlo k nedorozumeniu medzi nimi ohľadne stavu, ak by to povedali pri odovzdávaní dotazníka, určite by im dala nové tlačivá a žiadala by, aby tam boli uvedené aj údaje o manželovi obžalovanej. Následne, aby bol aj overený jeho podpis ako je uvedený postup v stanovách, poprela, že by im povedala, že rodinný stav nie je dôležitý.

Svedkovia I. Z. a F. Z. zhodne uviedli, že predmetný byt v I. Z. O. nadobudol F. Z. od M. I., ktorá ho už mala vo vlastníctve, dňa 25. mája 2010 za sumu 7.000,- €, tento nebol dlhodobo predtým využívaný. Predaj bytu sprostredkovala realitná spoločnosť, čo potvrdila svedkyňa T. X., partnerka predaja tejto spoločnosti.

Svedok E. X. uviedol, že kúpil byt v E. Z. R.. O. a to prostredníctvom realitnej kancelárie, pričom na podrobnosti kúpy si už nepamätal.

Dňa 2. januára 2005 bola podpísaná kúpna zmluva medzi predávajúcim E. Q. a kupujúcou obžalovanou P. X., ktorej predmetom bol predaj nehnuteľnosti V. E. Z. O. R. Č.. XX, na šiestom poschodí, súpisné číslo XXX, A.. Ú.. E., Z. Q. A. E. evidovaná pod číslom V. XX/XXXX. Uvedený byt bol predaný do výlučného vlastníctva obžalovanej. V zmluve bola dohodnutá kúpna cena vo výške 205.000,- Sk, v súčasnosti 6.804,75 €. Podľa čl. V bodu 3 zmluvy bola suma obžalovanou ako kupujúcou vyplatená E. Q. ako predávajúcemu pred podpisom kúpnej zmluvy, ktorý peniaze riadne prevzal.

Dňa 28. augusta 2007 bola podpísaná kúpna zmluva medzi obžalovanou ako predávajúcou, ktorú zastupoval splnomocnenec a E. X. ako kupujúcim, predmetom ktorej bol prevod vlastníctva k nehnuteľnosti v k. ú. E., H. L. Č.. XXX na šiestom poschodí na O. R. Č.. XX, čím uvedený byt nadobudol do výlučného vlastníctva E. X.. Kúpna cena nehnuteľnosti bola dohodnutá na sumu vo výške 250.000,- Sk (8.298,48 €). Podľa čl. VII zmluvy bola vyplatená v hotovosti v deň podpisu zmluvy.

Dňa 24. júla 2007 bola podpísaná dohoda o prevode členských práv a povinností medzi prevodcom D. B. a nadobúdateľom obžalovanou.. Predmetom dohody boli členské práva k dvojizbovému bytu v obci I. Z. O., X. Č.. X, na treťom poschodí č. bytu 9, kde bol uvedený osobný stav obžalovanej - rozvedená. V ten istý deň bol vypísaný i dotazník k evidencii členstva obžalovanej, v ktorom je rovnako uvedené, že je rozvedená. Uvedenú dohodu vzalo Stavebné bytové družstvo B. na vedomie dňa 27. augusta 2007, na základe toho bola v ten istý deň uzatvorená nájomná zmluva medzi prenajímateľom stavebným bytovým družstvom a obžalovanou, a to na dobu neurčitú, nájom vznikol dňom 1. augusta 2007.

Dňa 21. novembra 2007 bola podpísaná dohoda o prevode členských práv a povinností medzi prevodcom obžalovanou a nadobúdateľom jej matkou M.E. I., predmetom ktorej boli členské práva k bytu v I. Z. O.. Uvedenú dohodu vzalo Stavebné bytové družstvo B. na vedomie dňa 26. novembra 2007.

Dňa 12. mája 2009 bola uzatvorená zmluva č. 16/2009 o prevode vlastníctva družstevného bytu, ktorej predmetom bolo vlastníctvo tohto bytu, na základe ktorého M. I. po právoplatnom rozhodnutí o povolení vkladu Katastrálneho úradu v Banskej Bystrici, Správa katastra Brezno nadobudla vlastníctvo k bytu a spoluvlastníctvo spoločných častí a spoločných zariadení domu.

Dňa 25. mája 2010 bola uzatvorená kúpna zmluva medzi M. I. ako predávajúcou a D.. F. Z. ako kupujúcim, ktorej predmetom bol prevod vlastníctva k tejto nehnuteľnosti na kupujúceho.

Rozsudkom Okresného súdu Levice, sp. zn. 12C 159/2007 zo dňa 7. decembra 2007, právoplatným 4. januára 2008, bolo manželstvo obžalovanej a poškodeného, ktoré bolo uzatvorené dňa 27. februára 1988, rozvedené.

Dobropis zo dňa 3. novembra 2004 preukazuje odovzdanie peňažnej hotovosti vo výške 150.000,- Sk (4.979,09 €) M. I. obžalovanej a to za účelom kúpy garsónky na O. R. XX V. E., v prípade predaja jej obžalovaná mala peniaze vrátiť.

Podľa správy z VÚB, a.s. bol obžalovanej dňa 19. októbra 2004 poskytnutý úver - flexipôžička vo výške 33.000,- Sk (1.095,40 €), ktorý bol krátený o poplatok vo výške 24,90 € poukázaný na účet č. 1905 491 857/0200, flexipôžička bola splatená v lehote.

Podľa správy z Prvej stavebnej sporiteľne, a.s. obžalovaná uzatvorila dňa 14. júna 2002 zmluvu o stavebnom sporení č. 0315389 1 02. Dňa 20. júna 2007 podala žiadosť o výpoveď zmluvy na základe čoho bola na jej účet č. 1905 491 857/0200 vo VÚB, a.s., následne vyplatená suma vo výške 424,21 €.

Podľa správy PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. (predtým POFIREAL SLOVAKIA, s.r.o.) mala M. I. uzatvorenú zmluvu o revolvingovej pôžičke č. XXXXX-XXXXX zo dňa 5. novembra 2004, nominálna výška pôžičky predstavovala sumu vo výške 1.129,26 €. Suma vo výške 560,01 € bola vyplatená na účet č. XXXX XXXX/XXXX v Slovenskej sporiteľni, a.s. K uvedenej pôžičke bol neskôr poskytnutý automatický revolving. Podľa karty klienta sú v kolónke forma úhrady uvedení obžalovaná a poškodený v období dátumu splatnosti od 18. decembra 2004 do 18. júla 2007, následne vo forme úhrady figuruje už len obžalovaná. Zároveň bol v uvedenom úvere zadán individuálny trvalý príkaz obžalovanou zo dňa 5. novembra 2004 s platnosťou trvalého príkazu od 1. decembra 2004 z účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX.

Podľa správy z PSS, a.s. mala M. I. na svojom účte v tomto peňažnom ústave dňa 31. decembra 2004 konečný zostatok 43.840,90 Sk.

Podľa správy z fondu - IAM mala M. I. konečný stav peňažných prostriedkov v tomto fonde k 31. decembru 2004 vo výške 24.805,79 Sk.

Podľa správy Slovenskej sporiteľne, a.s. mala M. I. a F. Ď. na spoločnom účte v tomto peňažnom ústave dňa 1. septembra 2004 sumu 192.288,41 Sk, z ktorého bola dňa 18. októbra 2004 vybraná suma 183.000,- Sk.

Z manželstva obžalovanej s poškodeným pochádzajú dve deti a to E. X. a T. X..

E. X. sa stala stavebným sporiteľom na základe zmluvy o stavebnom sporení č. XXXXXXX X XX, uzatvorenej dňa 4. septembra 1996 obžalovanou ako zákonným zástupcom. Dňa 11. októbra 2004 bola podaná žiadosť o delenie a výpoveď zmluvy o stavebnom sporení, na základe čoho bolo konto sporenia č. XXXXXXX X XX, rozdelené na kontá 0750917 3 01, ktoré bolo ešte dňa 10. mája 2011 aktívne a konto č. XXXXXXX X XX, ktoré bolo k dátumu 11. októbra 2004 vypovedané. Peňažné prostriedky boli vo výške 1.544,52 € poukázané v prospech účtu č. XXXX XXXXX/XXXX a to dňa 11. novembra 2004. Dňa 11. februára 2005 boli predložené doklady účelového použitia týchto prostriedkov, čím bola dňa 22. februára 2005 na účet č. XXXX XXXXX/XXXX. poukázaná suma vo výške 386,53 €.

T. X. sa stala stavebným sporiteľom na základe zmluvy o stavebnom sporení č. XXXX XXX X XX, uzatvorenej obžalovanou ako zákonným zástupcom dňa 4. septembra 1996. Dňa 11. októbra 2004 bola podaná žiadosť o delenie a o výpoveď zmluvy o stavebnom sporení, na základe čoho bolo konto sporenia č. XXXXXXX X X.2 rozdelené na kontá XXXXXXX X XX, ktoré bolo ešte dňa 10. mája 2011 aktívne a konto č. XXXXXXX X XX, ktoré bolo ku dňu 11. októbra 2004 vypovedané. Peňažné prostriedky vo výške 1.544,52 € boli dňa 5. novembra 2004 poukázané v prospech účtu č. XXXX XXXXX/XXXX. Dňa 11. februára 2005 boli predložené doklady účelového použitia týchto prostriedkov, na základe čoho bola na účet č. XXXX XXXXX/XXXX. dňa 22. februára 2005 poukázaná suma vo výške 385,22 €.

Ako to z uvedeného vyplýva, v rovnaký deň t.j. 11. októbra 2004 boli podané žiadosti o delenie a výpovede zmlúv o stavebnom sporení E. X.M. a T. X. ich zákonným zástupcom obžalovanou. Peňažné prostriedky z vypovedaných zmlúv vo výške 1.549,88 € vo vzťahu k E. X. a vo výške 1.544,52 € vo

vzťahu k T. X. spolu vo výške 3.094,40 € boli poukázané v prospech účtu č. XXXX XXXXX/XXXX.. Ide o ten istý účet na ktorý boli poukázané peňažné prostriedky vo výške 560,01 € poskytnuté PROFI CREDIT Slovakia, a s. Žiadosť o výpoveď zmluvy o stavebnom sporení č. 0750917 3 01 na meno E. X. zo dňa 11. októbra 2004 bola podpísaná obžalovanou ako zákonným zástupcom, pričom v zmluve je aj uvedené číslo účtu (XXXX XXXXX/XXXX), na ktorý žiada poukázať peňažné prostriedky. Rovnako žiadosť o výpoveď zmluvy o stavebnom sporení č. XXXXXXXX X XX. na meno T. X. zo dňa 11. októbra 2004 bola podpísaná obžalovanou ako zákonným zástupcom, pričom v zmluve je aj uvedené číslo účtu (XXXX XXXXX/XXXX), na ktorý žiada poukázať finančné prostriedky. Podľa listiny - zoznamu dokladov účelového použitia zmlúv č. XXXXXXXX X XX (na meno T. X., vypovedané dňa 11. októbra 2004) a XXXXXXXX X XX (na meno E. X., vypovedané dňa 11. októbra 2004), bola jediným dokladom účelového použitia týchto zmlúv kúpnopredajná zmluva s celkovou sumou predkladaných účtovných dokladov vo výške 120.000,- Sk (3.983,27 €) uzavretá medzi E. Q. a obžalovanou dňa 2. januára 2005.

Z čestného vyhlásenia zo dňa 24. júla 2007 vyplýva, že D. B. prevzala od obžalovanej v ten istý deň sumu 180.000,- Sk za prevod členského podielu k bytu v I. Z. O..

Z článku 7 stanov Stavebného bytového družstva B., okrem iného vyplýva, že spoločné členstvo manželov nevznikne, ak manželia trvalo spolu nežijú.

Rozsudkom Okresného súdu Levice z 23. novembra 2007, sp. zn. 3T 90/2007, právoplatným tým istým dňom, bol poškodený uznaný za vinného z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods.1,2 písm.b Tr.zák. a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm.a Tr.zák., kde bola poškodenou obžalovaná, pričom išlo o skutky zo dňa 1. júla 2006 a 4. novembra 2006. Naproti tomu obžalovaná nebola doposiaľ trestaná, ani sankcionovaná za priestupok.

Po doplnení dokazovania na hlavnom pojednávaní, obžalovaná, ako aj svedok P. X. a taktiež aj svedkyne M. I. a F. Ď.Á. zotrvali na svojich výpovediach. Na jednej strane bolo tvrdenie svedka poškodeného, z ktorého vyplývalo, že obžalovaná získala predmetný byt v I. Z. O. zo spoločných peňazí a to konkrétne tých, ktoré mala získať predajom bytu v Leviciach, ktorý predala bez jeho súhlasu. Keď následne previedla byt v I. Z. O. na svoju matku a to bez jeho súhlasu, došlo k zníženiu hodnoty BSM, on by s takýmto predajom nesúhlasil, kým by sa nezrealizovala dohoda o vypořádání BSM.

Na druhej strane obžalovaná zotrvala na tom, že na kúpu bytov v E. a v I. Z. O. dostala väčšinu peňazí od svojej matky, najprv sumu približne 165.000,- Sk a v druhom prípade sumu približne 160.000,- Sk, pričom išlo o dary, ktoré do BSM nepatria, preto sa stala aj výlučnou vlastníčkou oboch bytov. Matka peniaze dala len jej ako fyzickej osobe a nie im obom ako manželom.

Svedkyňa M. I. zotrvala na tom, že najprv darovala obžalovanej sumu 175.000,- Sk na kúpu bytu v E. a potom jej darovala sumu 150.000,- Sk na kúpu bytu v I. Z. O.. Tieto dary dala len obžalovanej ako svojej dcére a nie aj poškodenému, hoci boli vtedy manželia. Pokiaľ v prípravnom konaní uvádzala, že v prípade bytu v E. uvedenú sumu obžalovanej požičala a nie darovala, tak to odôvodnila tým, že sa v právnych pojmoch nevyzná a z toho istého dôvodu aj nehovorila o ďalších 150.000,- Sk, ktoré darovala obžalovanej na kúpu bytu v I. Z. O., naviac sa jej na to nikto ani nepýtal.

Svedkyňa F. Ď. zase potvrdila, že mala M. I. dať obžalovanej sumu 175.000,- Sk na kúpu bytu v E., určite išlo o dar, mala vedomosť aj o tom, že M. I.Ž. mala dať obžalovanej aj sumu 160.000,- Sk na obstaranie si bytu v I. Z. O., avšak nevedela uviesť, či išlo o pôžičku alebo o dar, všetko sa to dialo v rámci dobrých vzťahov medzi nimi. Obe tieto svedkyne potvrdili, že poškodený nedal na kúpu resp. nadobudnutie týchto nehnuteľností žiadnu peňažnú hotovosť, čo nepoprel ani samotný poškodený.

Vo výpovediach obžalovanej, ako aj svedkýň M. I. a F. Ď. navzájom, ako aj v ich jednotlivých výpovediach, existujú rozpory, predovšetkým pokiaľ ide o presnú výšku jednotlivých súm, ktoré mala dostať obžalovaná od M. I., ako aj rozpory v tom smere, či išlo o dary alebo pôžičky. Tieto rozpory sa súd snažil odstrániť, pričom obžalovaná aj tieto svedkyne zotrvali na svojich tvrdeniach z predchádzajúceho hlavného pojednávania. Obžalovaná sa snaží zbaviť trestnej zodpovednosti a preukázať, že byty nadobudla len výlučne sama bez poškodeného a to z prostriedkov nepatriacich do BSM. Aj tieto svedkyne nemajú záujem ako jej príbuzné, s ktorými dobre vychádza, na jej trestnom stíhaní, preto majú dôvod prípadne vypovedať v jej prospech, naviac s poškodeným mali v tom čase narušené vzťahy, teda by mali prípadne dôvod vypovedať v jeho neprospech. Prihliadajúc aj na uvedené rozpory,

najmä pri prvotnom výsluchu svedkyne M. I., nemožno ich tvrdenia resp. výpovede považovať za dôveryhodné, práve naopak vzbudzujú určitú nevieryhodnosť. Z konania a výpovedí obžalovanej a týchto svedkýň možno vyvodiť ich snahu a smerovanie k tomu, že rôznymi prevodmi, transakciami a presne neurčiteľným zdrojom resp. pôvodom peňazí, bez presnej špecifikácie ich výšky, ani ustálenia či išlo o dar alebo pôžičku, chcela obžalovaná dosiahnuť, aby získané peňažné prostriedky nepatrili do BSM, aby s nimi nemohol bývalý manžel a poškodený P. X.Š. manipulovať a aby na ne nebolo ani prihlíadané pri vyporiadaní BSM, čo sa jej sčasti aj podarilo. Z listinných dôkazov totiž vyplýva, že sa takýmito prevodmi stala obžalovaná výlučnou vlastníčkou resp. nájomníčkou predmetných bytov.

Vychádzajúc z takejto dôkaznej situácie a z rozhodnutia odvolacieho súdu mal prvostupňový súd za to, že obžalovaná prevádzala členstvo a podiel v bytovom družstve, ktorý bol nadobudnutý za trvania manželstva z prostriedkov patriacich do BSM a teda aj patril do BSM. Obdobne to platí aj ohľadne prvého bytu v Leviciach. Taktiež je nesporné, že obžalovaná uviedla aj nesprávne údaje v snahe získať členstvo len pre seba, čím uviedla do omylu Stavebné bytové družstvo B., ohľadne svojho rodinného stavu, teda že je rozvedená, hoci v tom čase ešte rozvedená právoplatne nebola. V konečnom dôsledku bol tento údaj aj v neprospech poškodeného P. X., ktorého tiež uviedla do omylu, keďže o tejto skutočnosti resp. prevode nevedel a ktorému by inak vzniklo spoločné členstvo manželov v bytovom družstve a prislúchali by mu aj tomu zodpovedajúce práva. Taktiež okresný súd dospel k záveru, že ohľadne vyššie uvedených okolností nebolo na mieste aplikovať zásadu v pochybnostiach v prospech obžalovaného a taktiež nebolo na mieste aplikovať ani ust. § 10 ods.2 Tr.zák., teda že by v danom prípade nešlo o prečin, pretože by závažnosť skutku bola nepatrná.

Obžalovanej bolo kladené za vinu, že sa konaním uvedeným v skutkovej vete obžaloby dopustila prečinu podvodu § 221 ods.1,2 Tr.zák., teda že na škodu cudzieho majetku seba obohatila tým, že uviedla niekoho do omylu a spôsobila na cudzom majetku väčšiu škodu.

Z vykonaných dôkazov vyplýva, že obžalovaná najskôr seba a potom aj iného (svoju matku M. I.) obohatila tým, že uviedla niekoho do omylu (jednak Stavebné bytové družstvo v Brezne ohľadne svojho aktuálneho rodinného stavu a v konečnom dôsledku aj vtedy ešte svojho manžela P. X., ktorému nevzniklo spoločné členstvo manželov v bytovom družstve a následne ani nedal a ani nemohol dať súhlas na prevod tohto členského podielu ohľadne bytu v I. Z. O. Z. M. I.). Ďalej možno konštatovať, že týmto konaním obžalovaná znížila aj hodnotu majetku patriaceho do BSM a to približne o sumu 5.974,91 €, teda že bezodplatným prevodom členského podielu na svoju matku približne v takej hodnote spôsobila na tomto majetku väčšiu škodu.

V bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je aj vec, ktorú jeden z manželov nadobudol za trvania manželstva výlučne vlastným pričinením v dobe, kedy bol druhý z manželov vo výkone trestu odňatia slobody. Preto taká vec nie je cudzou vecou, ktorá by bola spôsobilým predmetom krádeže, spáchanej druhým manželom (R 32/1969).

Na to, aby obžalovaná spáchala prečin podvodu podľa § 221 ods.1,2 Tr.zák. však musí byť okrem vyššie uvedeného naplnený aj ďalší znak a to, že sa obohatila na škodu cudzieho majetku a zároveň aj spôsobila väčšiu škodu na cudzom majetku. Absencia tohto znaku je zrejmá, pretože sa dopustila vyššie uvedeného konania predovšetkým v dňoch 24. júla 2007 a následne 21. novembra 2007, teda to bolo jednoznačne v čase, keď medzi ňou a poškodeným stále trvalo BSM, ktoré zaniklo až dňa 4. januára 2008, kedy bolo ich manželstvo právoplatne rozvedené. V žiadnom prípade nešlo v tom čase z pohľadu obžalovanej o cudzí majetok, práve naopak, obžalovaná bola jeho bezpodielovou spoluvlastníčkou a to ohľadne všetkého majetku patriaceho do BSM, teda aj vrátane hodnoty členského podielu v bytovom družstve. Vychádzajúc aj z vyššie uvedeného judikátu, možno bez pochyby konštatovať, že išlo nepochybne o vec resp. o hodnotu, ktorá nebola spôsobilá byť predmetom prečinu podvodu, nakoľko sa vlastník resp. aj bezpodielový spoluvlastník nemôže dopustiť takéhoto trestného činu, prípadne trestného činu krádeže, sprenevery a pod. vo vzťahu k vlastnej veci. Pokiaľ obžalovaná svojím konaním najprv seba a potom iného obohatila a na majetku patriacom do BSM spôsobila väčšiu škodu, išlo o jej vlastný majetok, ktorý mala v bezpodielovom spoluvlastníctve s bývalým manželom - poškodeným, teda nešlo o majetok cudzí tak ako to predpokladá skutková podstata uvedeného prečinu.

V žiadnom prípade teda nevznikla škoda, tak ako bola ustálená v obžalobe, iba poškodenému P. X., nakoľko nešlo o majetok, ktorého by bol výlučným vlastníkom a nešlo ani o podielového spoluvlastníctvo,

ktoré by sa týkalo jeho podielu, ktorý by mal v podielovom spoluvlastníctve, naopak išlo o majetok patriaci do BSM, ktorý vlastnil spoločne s obžalovanou. Na tom nič nemení skutočnosť, že nešlo o bežný úkon, ale išlo o závažný akt, ktorý sa týkal nehnuteľností väčšej hodnoty, avšak za daných okolností takéto konanie nezakladá, vzhľadom na absenciu znaku - cudzí majetok, trestnú zodpovednosť obžalovanej. Tým však nebolo dotknuté právo poškodeného domáhať sa neplatnosti takýchto úkonov resp. prevodov obžalovanej v občianskom súdnom konaní, prípadne na takúto okolnosť môže prihliadnuť súd aj pri vypořádaní BSM, ktoré zaniklo až právoplatným rozvedením manželstva obžalovanej a poškodeného t.j. po skutku, ktorý je predmetom obžaloby.

Keďže neboli naplnené všetky znaky objektívnej stránky skutkovej podstaty tohto prečinu, mal súd za to, že sa obžalovaná nedopustila trestného činu, ktorý jej bol kladený za vinu obžalobou, ani iného trestného činu, nakoľko sa však skutok (resp. jeho podstatná časť), ktorý je predmetom obžaloby, ako taký stal, oslobodil ju v zmysle ust. § 285 písm.b Tr.por. t.j. že tento skutok nie je trestným činom.

Keďže súd obžalovanú spod obžaloby oslobodil, poškodeného P. X. obligátnym postupom podľa § 288 ods.3 Tr.por. s nárokom na náhradu škody, ktorú si žiadal vo výške 5.974,91 €, odkázal na občianske súdne konanie.

Záverom súd dodáva, že po zániku BSM sa vykoná jeho vypořádanie dohodou a ak sa dohodou nevykoná, vykoná ho na návrh niektorého z manželov súd (ust. § 149 ods.1,3 Obč. zák.), teda v konečnom dôsledku rozhodne o vypořádaní BSM, vrátane určenia jeho rozsahu t.j. spoločného majetku a vecí doň patriacich, medzi obžalovanou a poškodeným Okresný súd Levice, v občianskom súdnom konaní vedenom pod sp. zn. 12C 118/2009, na základe návrhu obžalovanej. Posúvanie konania obžalovanej, ktoré bolo predmetom obžaloby, do trestnoprávnej roviny bolo založené na nesprávnom právnom posúdení veci, predovšetkým s ohľadom na jej postavenie ako bezpodielovej spoluvlastníčky vo vzťahu k predmetu, ktorý nie je spôsobilý byť predmetom podvodu kvôli existujúcemu vlastníckemu právu, pričom jej trestné stíhanie je už pre absenciu znaku skutkovej podstaty a to cudzieho majetku, prípadne cudzej veci, od začiatku neopodstatnené.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici